

**بررسی اجمالی قانون منع فروش و واگذاری اراضی
فاقد کاربری مسکونی برای امر مسکن به شرکتهای
تعاونی مسکن و سایر اشخاص حقیقی و حقوقی**

(مصوب ۸۱/۵/۶)

خسرو عباسی داکانی*

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

پروشکاه علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتال جامع علوم انسانی

پس از پیروزی انقلاب اسلامی در سال ۱۳۵۷ و استقرار نظام جمهوری اسلامی در کشور قوانین و مقررات بسیاری در رابطه با تنظیم و تنسيق امور مربوط به انجام معاملات اراضی و املاک واقع در محدوده قانونی شهرها و خارج از آن به تصویب مراجع قانونگذاری از قبیل شورای انقلاب و مجلس شورای اسلامی و هیأت وزیران رسیده است که هدف از تصویب مقررات مذکور تأمین اراضی لازم برای سامان دادن به امر مسکن محرومان و مستضعفان جامعه بوده است.

با توجه به شرایط ویژه پس از پیروزی انقلاب و مطالبات عمومی قشر محروم جامعه، مقررات فراوانی در جهت لغو مالکیت اراضی شهری و ممنوعیت انجام معامله نسبت به آن اراضی به تصویب رسیده تا از این طریق با آزاد سازی اراضی موات و بایر شهری امکان واگذاری عادلانه اراضی به افراد مذکور و تأمین مسکن ایشان فراهم شود تا بلکه مشکل مسکن برای همیشه با این تدابیر در کشور ما حل شود.

متأسفانه پس از گذشت ۲۳ سال از پیروزی انقلاب اسلامی نه تنها مشکل مسکن در کشور حل نشده است بلکه وضع و اجرای مقررات مذکور بر پیچیدگی امور افزوده و معضلات جدیدی نیز بر مشکلات قبلی اضافه نموده است تا آنجا که وزیر مسکن و شهرسازی در مصاحبه اخیر خود تصمیمات و اقدامات سالهای گذشته وزارت مسکن و شهرسازی را در این خصوص نفی نموده و آن را موجب بروز مشکلات جدی در شهرها دانسته است که امیدواریم حداقل از این پس شاهد تصحیح و اصلاح

تصمیمات و اقدامات مسوولین و انجام کارشناسیهای لازم قبل از تصویب مقررات و اجرای آنها باشیم تا شاید گره از مشکل مسکن در کشور باز شود و این اوضاع به سرانجامی مطلوب و شایسته میهن اسلامی ختم شود.

پس از ذکر این مقدمه لازم می‌داند به استحضار برساند اخیراً قانون منع فروش و واگذاری اراضی فاقد کاربری مسکونی برای امر مسکن به شرکتهای تعاونی مسکن و اشخاص حقیقی و حقوقی^۱ در راستای تصمیمات و اقدامات قبلی دولت محترم به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است که ظاهراً هدف از تصویب این قانون جلوگیری از توسعه و گسترش بی‌رویه شهرها و جلوگیری از مهاجرت روستائیان به شهرها و حفاظت از حریم قانونی شهرها در مقابل ساخت و سازهای غیرقانونی و حذف مراکز متعدد تصمیم‌گیری در امر مسکن و ساخت و ساز در حریم قانونی شهرها و خارج از آن و ایجاد هماهنگی بین کلیه سازمانها و مؤسسات و نهادها و ادارات ذی ربط و ذی صلاح به منظور برخورد یکپارچه و متحد و یکسان در مقابله با ساخت و سازهای غیرقانونی مذکور می‌باشد. ظاهراً این بار دولت محترم جمهوری اسلامی تصمیم گرفته است تا با اقدامی همه جانبه و از زوایای مختلف با موضوع گسترش بی‌رویه شهرها رو به رو گردیده و با کلیه متخلفان در امر ساخت و ساز در محدوده و حریم شهرها و خارج از آن برخورد قانونی نماید که امیدواریم دولت خدمتگزار در انجام اهداف خود به توفیق دست یابد.

از آنجا که دفاتر اسناد رسمی از جمله مخاطبین لایحه قانونی مذکور می‌باشند و به موجب این قانون تکالیف و وظایفی در رابطه با اجرای مقررات مصوب آن به عهده ایشان گذاشته شده است، فلذا آگاهی از مفاد قانون برای سردفتران که مستقیماً با این قانون سر و کار دارند، ضروری به نظر می‌رسد. امیدوارم این بررسی اجمالی موجب شود تا همکاران محترم با منظور قانونگذار و مصادیق آن قانون هر چه بهتر آشنا شوند و این مقاله برای همکاران محترم مفید و سودمند واقع شود.

۱. متن قانون مذکور در پایان مقاله آمده است.

الف- این قانون در ۱۱ ماده به تصویب رسیده که ظاهراً به لحاظ عجله‌ای که در امر تهیه و تنظیم و تصویب آن احساس می‌شده از لحاظ الفاظ و عبارات دچار اشکالات ظاهری متعددی است که به لحاظ عدم اهمیت آن از دیدگاه این بررسی به آنها اشاره نمی‌شود.

ب- در ماده یک قانون، پیش‌بینی گردیده: «از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون هرگونه واگذاری و نقل و انتقال اراضی به اشخاص حقیقی و حقوقی و شرکت‌های تعاونی مسکن اعم از شرکت‌های تعاونی مسکن کشاورزی و کارگری و تعاونی‌های مسکن کارکنان نیروهای نظامی و انتظامی برای امر مسکن در داخل محدوده قانونی شهرها و شهرکها و شهرهای جدید موقوف به اخذ گواهی مبنی بر نداشتن کاربری معارض و ضوابط ساخت و ساز متناسب با نیاز و هدف متقاضیان در اراضی مورد نظر از مراجع مذکور در مواد ۳ و ۴ این قانون می‌باشد». در راستای تبیین مفاد این ماده می‌بایستی مطالب زیر را متذکر شوم:

اولاً- به استناد مندرجات صدر ماده مرقوم با توجه به اینکه قانون مزبور در تاریخ ۸۱/۶/۹ در روزنامه رسمی منتشر گردیده مفاد آن از تاریخ مزبور برای کلیه مشمولین قانون لازم الاجرا می‌باشد، لیکن با توجه به مفاد ماده ۱۱ قانون که وزارتخانه‌های مسکن و شهرسازی و کشور و تعاون و کار و امور اجتماعی را مکلف نموده که حداکثر ظرف سه ماه آیین‌نامه اجرایی قانون را تهیه و به تصویب هیأت وزیران برسانند عملاً اجرای مفاد قانون توسط ادارات و مؤسسات و سازمانهای ذی‌ربط و ذی‌صلاح تا تصویب و ابلاغ آیین‌نامه اجرایی مربوطه به تعویق خواهد افتاد و مراجع مذکور عملاً نخواهند توانست پاسخگوی استعلامات و سؤالات مراجعین در این فاصله زمانی باشند و اما باید دید آیا دفاتر اسناد رسمی در این مدت چه تکلیفی دارند و آیا می‌توانند به دلیل آنکه هنوز آیین‌نامه اجرایی قانون به تصویب نرسیده بدون استعلام از مراجع مذکور در قانون نسبت به تنظیم اسناد انتقال اراضی اقدام نمایند؟ مطمئناً پاسخ منفی می‌باشد زیرا با توجه به تصریح قانونگذار از تاریخ لازم‌الاجرا شدن قانون اخذ گواهی از

مراجع مورد نظر لازم است.

بنابراین دفاتر اسناد رسمی نمی‌توانند به این دلیل از دریافت گواهی لازم خودداری نموده و سند انتقال تنظیم نمایند و بایستی از تنظیم سند انتقال تا قبل از اخذ گواهی مزبور خودداری نمایند.

ثانیاً - با دقت نظر در اجزاء و مقررات ماده یک مرقوم این طور استنباط می‌شود که اخذ گواهی موضوع این ماده در صورتی لازم و ضروری می‌باشد که:

۱ - موضوع مربوط به اراضی‌ای باشد که فاقد کاربری معارض مسکونی هستند پس چنانچه نوع زمین و کاربری آن از قبل به وسیله مراجع ذی صلاح تعیین شده باشد (مثلاً کاربری صنعتی یا باغ اعلام شده باشد)، مشمول این قانون نخواهد بود زیرا این قانون درصدد اصلاح و سامان‌دهی امور مربوط به واگذاری اراضی می‌باشد که جهت احداث واحدهای مسکونی و ایجاد مناطق مسکونی مناسب بوده و فاقد کاربری معارض مسکونی هستند. بنابراین سایر اراضی دارای کاربری‌های غیرمسکونی مشمول قوانین و مقررات خاص حاکم بر خود هستند و این قانون متعرض آن نوع اراضی نمی‌باشد. به عنوان مثال طبق تبصره ماده ۱۴ قانون زمین شهری نقل و انتقال اراضی کشاورزی و باغات برای امر کشاورزی با قید موضوع در سند بلامانع است.

۲ - موضوع مربوط به واگذاری اراضی از سوی کلیه مراجع قانونی واگذار کننده زمین اعم از سازمانها و نهادها و دستگاههای دولتی و غیر دولتی به اشخاص حقیقی و حقوقی و شرکتهای تعاونی مسکن کارمندی و کارگری و نظامی و انتظامی و غیره می‌باشد. بنابراین تکالیف مقرر در این قانون متوجه دستگاههای مزبور می‌باشد که در هر مورد که قصد واگذاری یا نقل و انتقال اراضی واگذار شده را به اشخاص موصوف داشته باشند، مکلفند بدو گواهی لازم را از مراجع مذکور در مواد ۳ و ۴ این قانون مبنی بر نداشتن کاربری معارض مسکونی و ضوابط ساخت و ساز را اخذ نمایند و سپس نسبت به واگذاری اراضی و نهایتاً انتقال مالکیت اراضی واگذاری اقدام نمایند. بدین ترتیب ملاحظه می‌فرمایید تکلیف قانونی مزبور تنها شامل این گونه موارد و

واگذاری‌ها می‌باشد و سایر موارد از قبیل معاملاتی که اشخاص حقیقی با یکدیگر نسبت به اراضی و املاک متعلق به خود با رعایت کلیه قوانین و مقررات حاکم بر موضوع که در سایر قوانین مخصوص از قبیل قانون زمین شهری و آیین‌نامه اجرایی آن پیش‌بینی شده، انجام می‌دهند، مشمول این قانون نمی‌باشد.

سیاق عبارات به کار گرفته شده در ماده یک، همچنین عبارت «کلیه مراجع قانونی واگذار کننده اراضی» مندرج در صدر ماده ۲ مؤید این نظریه است. آنجا که در ماده یک، قانونگذار کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی و شرکتهای تعاونی را به عنوان انتقال گیرنده و واگذار شونده در یک طرف قرار می‌دهد، در طرف مقابل به عنوان واگذار کننده و انتقال دهنده چه کسی واقع می‌شود؟ پاسخ آن است که همان طور که در صدر ماده ۲ اعلام و عنوان گردیده کلیه مراجع قانونی واگذار کننده زمین هستند که مخاطب قانونگذار در این ماده می‌باشند و این تکالیف دقیقاً برای دستگاههای دولتی و غیر دولتی ذی ربط در امر واگذاری اراضی وضع گردیده است و به اشخاص حقیقی و معاملات خصوصی ایشان تسری ندارد و اصولاً طبق رویه جاری و عرف مسلم تاکنون سابقه نداشته که اشخاص حقیقی در معاملات خویش منظور خود از خرید اراضی را در اسناد مربوطه قید نمایند و این امر مرسوم نمی‌باشد.

۳- تنها در صورتی که این واگذاریها به منظور احداث مسکن صورت گرفته باشد مشمول مقررات این قانون خواهد بود. بنابراین اراضی‌ای که برای تأمین سایر نیازهای اشخاص موضوع قانون توسط مراجع مذکور واگذار می‌شود، مشمول مقررات این قانون نخواهد بود و تنها در مورد واگذاری اراضی که برای تأمین امر مسکن واگذار می‌شوند اخذ گواهی از مراجع مذکور در قانون ضرورت خواهد داشت و سایر واگذاریها مشمول مقررات خاص حاکم بر خود خواهند بود. مثلاً چنانچه وزارت جهاد کشاورزی بخواهد بخشی از اراضی متعلق به خود را به دانشگاه تهران به منظور احداث دانشکده کشاورزی واگذار نماید و مالکیت آن را به دانشگاه انتقال دهد، تنظیم سند انتقال مزبور منوط به اخذ گواهی موضوع این ماده نخواهد بود و در این گونه موارد استعلام مزبور

لازم نیست.

ج- در صورتی که اراضی مورد نظر در داخل محدوده قانونی شهرها و شهرکها و شهرهای جدید باشند واگذاری و نقل و انتقال آنها برای امر مسکن بلامانع می باشد، لیکن در این صورت اخذ گواهی مزبور از مراجع مذکور در این قانون لازم خواهد بود. در غیر این صورت مطابق مقررات ماده ۴ این قانون هرگونه نقل و انتقال و واگذاری زمین به شرکتهای تعاونی مسکن و اشخاص حقیقی یا حقوقی برای امر مسکن در خارج از محدوده قانونی شهرها اعم از داخل یا خارج از حریم شهرها «ممنوع» می باشد. بنابراین ملاحظه می فرمایید که قانونگذار به منظور جلوگیری از ساخت و سازهای بی رویه و از بین بردن اراضی کشاورزی و باغها و حفظ محیط زیست اطراف شهرها که گلوگاه تنفسی شهرها محسوب می شوند، هرگونه واگذاری و نقل و انتقال اراضی برای ساخت مسکن از سوی دستگاههای فوق الاشعار را حتی در خارج از حریم شهرها بجز در موارد معین ممنوع اعلام نموده است تا بدین وسیله بتواند از گسترش فیزیکی نقاط مسکونی در اطراف شهرها جلوگیری نماید.

د- ماده ۲ قانون، صراحت دارد که «دفاتر اسناد رسمی و کلیه مراجع قانونی واگذارکننده زمین اعم از سازمانها و نهادها و دستگاههای دولتی و غیر دولتی موظفند قبل از هر نوع نقل و انتقال و یا واگذاری زمین به شرکتهای تعاونی مسکن و اشخاص حقیقی و حقوقی موضوع بلامانع بودن احداث واحدهای مسکونی در اراضی مورد نظر را طبق مواد آتی از مراجع تعیین شده در این قانون استعلام و پیوست مدارک نمایند. اعتبار این گواهی حداکثر دو سال از تاریخ صدور می باشد». بنابراین دفاتر اسناد رسمی مکلفند پاسخ استعلام و گواهی صادره را در صورت تنظیم سند پیوست مدارک نموده و به عنوان یکی از مستندات تنظیم سند نقل و انتقال در سابقه سند تنظیمی بایگانی نمایند.

قانونگذار در ذیل ماده ۲ حداکثر مدت اعتبار گواهی صادره را دو سال از تاریخ صدور تعیین نموده که ظاهراً به نظر می رسد چنانچه در مدت اعتبار گواهی مذکور

مراجع قانونی واگذار کننده اراضی و قائم مقام قانونی آنها بخواهند به دفعات نقل و انتقالی نسبت به این گونه اراضی انجام دهند، بلامانع باشد و نیاز به استعلام مجدد از مراجع ذی صلاح نیست. تنها در صورتی که مدت اعتبار گواهی مزبور منقضی شده باشد ضرورت خواهد داشت که جهت انجام نقل و انتقال جدید مجدداً از مراجع مذکور پرسش گردیده و گواهی جدید اخذ شود.

هـ- طبق مقررات ماده ۳ قانون، مرجع تعیین کاربری و بلامانع بودن واگذاری و نقل و انتقال اراضی برای امر مسکن در داخل محدوده قانونی شهرها، شهرداری مربوطه می‌باشد. ولیکن مرجع صالح برای استعلام در خصوص اراضی خارج از محدوده قانونی شهرها که تنها شامل محدوده مصوب شهرهای جدید و شهرک‌هایی که طبق مقررات و براساس طرح‌های مصوب احداث شده یا می‌شوند، سازمان مسکن و شهرسازی استان می‌باشد، زیرا طبق مندرجات ذیل ماده ۴ قانون احراز وقوع زمین مورد نظر در داخل شهرهای جدید و شهرک‌های مصوب و تناسب زمین مذکور از نظر کاربری و ضوابط ساختمانی با برنامه‌های متقاضیان به عهده سازمان مسکن و شهرسازی استان می‌باشد.

و- از ماده ۶ تا ۹، قانونگذار چگونگی ضمانت اجرای تخلف از مقررات این قانون در خصوص هر نوع نقل و انتقال اعم از رسمی و عادی و تفکیک و غیره را بیان نموده و در این مواد پیش بینی گردیده که متخلفان از مقررات این قانون مسؤول جبران خسارات وارده بر اشخاص حقیقی و حقوقی و شهرداری و دولت و اعضای شرکت‌های تعاونی مسکن می‌باشند و با آنها برابر مقررات رفتار خواهد شد. از ظاهر این مواد این طور استنباط می‌شود که چنانچه دفترخانه بدون دریافت گواهی لازم در مواردی که اخذ گواهی موضوع ماده یک این قانون ضرورت دارد نسبت به تنظیم سند اقدام نماید، مرتکب تخلف گردیده و در این صورت علاوه بر محکومیت انتظامی، از سوی دادگاه عمومی نیز قابل تعقیب بوده و با اقامه دعوی از سوی مدعیان خصوصی ممکن است به جبران ضرر و زیان وارده بر خسارت دیدگان در تضامن با سایر متخلفین محکوم شود.

از این بررسی اجمالی، این نکته استنباط می‌گردد که در هر مورد که دفاتر اسناد رسمی طبق مصوبات کمیسیون تقسیم اسناد اجازه می‌یابند اسناد مربوط به نقل و انتقال اراضی واگذاری از سوی مراجع قانونی واگذار کننده اراضی مذکور را تنظیم نمایند، می‌بایستی مقررات این قانون را براساس مواد ۳ و ۴ قانون رعایت نموده و پس از اخذ گواهی لازم در مورد عدم کاربری معارض مسکونی نسبت به تنظیم سند اقدام نمایند. در غیر این صورت متخلف از قانون محسوب و مسؤول جبران خسارات وارده به اشخاص موضوع ماده ۶ قانون بوده و با ایشان طبق مقررات رفتار خواهد شد. بنابراین توجه همکاران محترم را به رعایت مقررات قانونی مذکور به شرح فوق جلب می‌نماید. بدیهی است در سایر موارد دریافت گواهی‌های مزبور جهت نقل و انتقال اراضی و املاک ضرورت نخواهد داشت.

قانون منع فروش و واگذاری اراضی فاقد کاربری مسکونی برای امر مسکن به شرکتهای تعاونی مسکن و سایر اشخاص حقیقی و حقوقی

ماده ۱- از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون هرگونه واگذاری و نقل و انتقال اراضی به اشخاص حقیقی و حقوقی و شرکتهای تعاونی مسکن اعم از شرکتهای تعاونی مسکن کارمندی و کارگری و تعاونیهای مسکن کارکنان نیروهای نظامی و انتظامی برای امر مسکن در داخل محدوده (قانونی) شهرها، شهرکها و شهرهای جدید موقوف به اخذ گواهی مبنی بر نداشتن کاربری معارض و ضوابط ساخت و ساز متناسب با نیاز و هدف متقاضیان در اراضی مورد نظر از مراجع مذکور در مواد ۳ و ۴ این قانون می‌باشد.

ماده ۲- دفاتر اسناد رسمی و کلیه مراجع قانونی واگذار کننده زمین اعم از سازمانها، نهادها و دستگاههای دولتی و غیردولتی موظفند قبل از هرگونه نقل و

انتقال و یا واگذاری زمین به شرکتهای تعاونی مسکن و اشخاص حقیقی و حقوقی موضوع بلامانع بودن احداث واحدهای مسکونی در اراضی مورد نظر را طبق مواد آتی از مراجع تعیین شده در این قانون استعلام و پیوست مدارک نمایند. اعتبار این گواهی حداکثر دو سال از تاریخ صدور می‌باشد.

ماده ۳- کاربری، ضوابط ساختمانی و بلامانع بودن نقل و انتقال یا واگذاری زمین برای امر مسکن به شرکتهای تعاونی مسکن و اشخاص حقیقی و حقوقی در داخل محدوده (قانونی) شهرها، باید از طریق شهرداری مربوط و براساس طرحهای مصوب توسعه شهری به طور کتبی اعلام و گواهی شده باشد.

ماده ۴- هرگونه نقل و انتقال و واگذاری زمین به شرکتهای تعاونی مسکن و اشخاص حقیقی و حقوقی برای امر مسکن در خارج محدوده (قانونی) شهرها اعم از داخل و یا خارج از حریم شهرها بجز در محدوده مصوب شهرهای جدید و شهرک‌هایی که طبق مقررات و براساس طرحهای مصوب احداث شده یا می‌شوند، ممنوع می‌باشد. احراز وقوع زمین مورد نظر در داخل شهرهای جدید و شهرکهای مصوب و تناسب زمین مذکور از نظر کاربری و ضوابط ساختمانی با برنامه‌های متقاضیان به عهده سازمان مسکن و شهرسازی استان می‌باشد.

ماده ۵- ادارات ثبت اسناد و املاک موظفند تأییدیه‌های زیر را در مورد تهیه نقشه‌های تفکیک اراضی و املاک و انجام قانونی مراحل تفکیک به شرح زیر اخذ نمایند:

الف - تفکیک اراضی و املاک در داخل محدوده (قانونی) شهر و حریم شهرها نظر رعایت مصوبات طرحهای جامع و هادی شهری از شهرداری مربوط.

ب - تفکیک اراضی و املاک واقع در خارج از حریم شهرها از نظر رعایت کاربری و ضوابط طرحهای جامع ناحیه‌ای و در صورت عدم تهیه طرح برای ناحیه مورد نظر، از نظر رعایت ضوابط آیین‌نامه مربوط به استفاده از اراضی و احداث بنا و تأسیسات در خارج از محدوده قانونی و حریم شهرها (مصوب ۱۳۵۵ هیأت وزیران) و اصلاحات

بعدی آن، از سازمان مسکن و شهرسازی استان.

تبصره: در داخل محدوده روستاها مرجع تهیه و تأیید نقشه‌های مربوط بنیاد مسکن انقلاب اسلامی است.

ماده ۶- هر نوع نقل و انتقال اعم از رسمی و عادی، تفکیک، افراز، صدور سند و تغییر کاربری در مورد زمینهای موضوع این قانون، بدون رعایت مفاد این قانون و مقررات مربوط ممنوع است. در صورت تخلف، متخلفان از جمله هیأت مدیره شرکت تعاونی ذی‌ربط مسؤول جبران خسارات وارد شده به اشخاص حقیقی و حقوقی شهرداریها، دولت و اعضای شرکتهای تعاونی مسکن می‌باشند.

ماده ۷- مراجعی که خارج از حدود وظایف خود در حریم یا خارج از حریم شهرها تصمیم‌گیری کنند و به هر نحو به ساخت و سازهای غیر قانونی و برخلاف مفاد این قانون اقدام نمایند و یا مؤثر در احداث این گونه بناها باشند و یا به نحوی در این گونه اقدامات خلاف مشارکت نمایند، طبق این قانون متخلف محسوب می‌شوند و با آنها برابر مقررات رفتار خواهد شد.

ماده ۸- کلیه سازمانها، مؤسسات و شرکتهای تأمین کننده خدمات آب، برق، گاز، تلفن و نظایر آن مکلفند خطوط و انشعاب به ساختمانها را بر حسب مراحل مختلف عملیات ساختمانی فقط در قبال ارائه پروانه معتبر ساختمانی، گواهی عدم خلاف یا گواهی پایان ساختمان معتبر صادر شده توسط مراجع مسؤول صدور پروانه و ذکر شماره و تاریخ مدارک مذکور در قراردادهای واگذاری، تأمین و واگذار نمایند.

واگذاری خطوط و انشعاب این گونه خدمات به واحدهای مسکونی و صنفی و هرگونه بنایی که به طور غیر مجاز و برخلاف ضوابط و مقررات اجرایی طرحهای مصوب احداث شود ممنوع می‌باشد.

ماده ۹- وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی موظف است به کلیه جرائد و سایر رسانه‌ها ابلاغ نماید قبل از درج هر نوع آگهی تبلیغاتی در ارتباط با تفکیک و فروش اراضی، مجوزهای صادر شده توسط مراجع موضوع ماده ۵ این قانون را حسب مورد از

آگهی دهنده درخواست و در صورت عدم ارائه مدارک مذکور، نظر وزارت مسکن و شهرسازی (سازمان مسکن و شهرسازی استان مربوط) را درخصوص بلامانع بودن تفکیک و عرضه زمین اخذ نمایند.

ماده ۱۰- کلیه قوانین و مقررات مغایر با این قانون لغو می‌شوند.

ماده ۱۱- آیین نامه اجرایی این قانون توسط وزارتخانه‌های مسکن و شهرسازی، کشور، تعاون و کار و امور اجتماعی حداکثر ظرف مدت سه ماه تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

قانون فوق مشتمل بر یازده ماده و یک تبصره در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ششم مرداد ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و یک مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۱/۵/۱۶ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

رئیس مجلس شورای اسلامی - مهدی کروبی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

پروشکاه علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتال جامع علوم انسانی